

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2023/977 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 10. svibnja 2023.

o razmjeni informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 87. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Transnacionalne kriminalne aktivnosti predstavljaju znatnu prijetnju unutarnjoj sigurnosti Unije i zahtijevaju koordiniran, usmjeren i prilagođen odgovor. Iako su nacionalna tijela koja djeluju na terenu prva linija obrane u borbi protiv kriminala i terorizma, djelovanje na razini Unije od ključne je važnosti za osiguravanje učinkovite i djelotvorne suradnje u pogledu razmjene informacija. Osim toga, organizirani kriminal i terorizam posebno su obilježje poveznice između unutarnje i vanjske sigurnosti. Transnacionalne kriminalne aktivnosti šire se preko granica i javljaju u obliku organiziranih kriminalnih skupina i terorističkih skupina koje se bave širokim spektrom sve dinamičnijih i složenijih kriminalnih aktivnosti. Stoga postoji potreba za poboljšanim pravnim okvirom kako bi se osiguralo da nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva mogu učinkovitije sprječavati, otkrivati i istraživati kaznena djela.
- (2) Za razvoj područja slobode, sigurnosti i pravde koje je obilježeno nepostojanjem nadzora unutarnjih granica ključno je da nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva u jednoj državi članici imaju, u okviru primjenjivog prava Unije i nacionalnog prava, mogućnost dobivanja jednakog pristupa informacijama koje su dostupne njihovim kolegama u drugoj državi članici. Nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva u tom bi pogledu trebala djelotvorno surađivati u cijeloj Uniji. Stoga je policijska suradnja pri razmjeni relevantnih informacija u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istraživanja kaznenih djela ključna sastavnica mjera kojima se podupire javna sigurnost u međuovisnom području bez nadzora unutarnjih granica. Razmjena informacija o kriminalu i kriminalnim aktivnostima, uključujući terorizam, služi općem cilju zaštite sigurnosti fizičkih osoba i očuvanja važnih interesa pravnih osoba zaštićenih zakonom.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. ožujka 2023. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 24. travnja 2023.

- (3) Većina organiziranih kriminalnih skupina djeluje u više od tri zemlje i sastoji se od članova s višestrukim državljanstvom koji sudjeluju u različitim kriminalnim aktivnostima. Struktura organiziranih kriminalnih skupina sve je sofisticiranija, sa snažnim i učinkovitim komunikacijskim sustavima i sa suradnjom među njihovim članovima preko granica.
- (4) Za djelotvornu borbu protiv prekograničnog kriminala od ključne je važnosti da nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva brzo razmjenjuju informacije i međusobno operativno surađuju. Iako se prekogranična suradnja između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva posljednjih godina poboljšala, i dalje postoje određene praktične i pravne prepreke. U tom će pogledu Preporuka Vijeća (EU) 2022/915 ⁽²⁾ pomoći državama članicama u daljnjem jačanju prekogranične operativne suradnje.
- (5) Neke države članice razvile su pilot-projekte za jačanje prekogranične suradnje, koji su usredotočeni primjerice na zajedničke ophodnje u pograničnim regijama policijskih službenika iz susjednih država članica. Određeni broj država članica također je sklopio bilateralne ili čak multilateralne sporazume za jačanje prekogranične suradnje, uključujući razmjenu informacija. Ovom Direktivom ne ograničavaju se takve mogućnosti, pod uvjetom da su pravila o razmjeni informacija koja su utvrđena u takvim sporazumima u skladu s ovom Direktivom ako se ona primjenjuje. Naprotiv, države članice potiče se na razmjenu najbolje prakse i iskustava stečenih iz takvih pilot-projekata i sporazuma te da iskoriste raspoloživa sredstva Unije u tom smislu, posebno iz Fonda za unutarnju sigurnost uspostavljenog Uredbom (EU) 2021/1149 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (6) Razmjena informacija između država članica u svrhu sprječavanja i otkrivanja kaznenih djela uređena je Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. ⁽⁴⁾ donesenom 19. lipnja 1990., posebno njezinim člancima 39. i 46. Okvirnom odlukom Vijeća 2006/960/PUP ⁽⁵⁾ djelomično su zamijenjene te odredbe i uvedena su nova pravila za razmjenu informacija i obavještajnih podataka između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva.
- (7) Evaluacije, uključujući one provedene na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 1053/2013 ⁽⁶⁾, pokazale su da Okvirna odluka 2006/960/PUP nije dovoljno jasna i ne osigurava odgovarajuću i brzu razmjenu relevantnih informacija između država članica. Evaluacije su također pokazale da se ta okvirna odluka rijetko upotrebljava u praksi, djelomično zbog toga što u praksi nije jasno razgraničeno područje primjene Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i područje primjene te okvirne odluke.
- (8) Stoga bi postojeći pravni okvir trebalo ažurirati s ciljem otklanjanja razlika i uspostave jasnih i usklađenih pravila kako bi se olakšala i osigurala odgovarajuća i brza razmjena informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva različitih država članica i kako bi se nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva omogućilo da se prilagode prirodi organiziranog kriminala koja se brzo mijenja i širi, uključujući u kontekstu globalizacije i digitalizacije društva.

⁽²⁾ Preporuka Vijeća (EU) 2022/915 od 9. lipnja 2022. o operativnoj suradnji tijela kaznenog progona (SL L 158, 13.6.2022., str. 53.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2021/1149 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2021. o uspostavi Fonda za unutarnju sigurnost (SL L 251, 15.7.2021., str. 94.).

⁽⁴⁾ Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (SL L 239, 22.9.2000., str. 19.).

⁽⁵⁾ Okvirna odluka Vijeća 2006/960/PUP od 18. prosinca 2006. o pojednostavljenju razmjene informacija i obavještajnih podataka između tijela zaduženih za izvršavanje zakona u državama članicama Europske unije (SL L 386, 29.12.2006., str. 89.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1053/2013 od 7. listopada 2013. o uspostavi mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine i stavljanju izvan snage Odluke Izvršnog odbora od 16. rujna 1998. o uspostavi Stalnog odbora za ocjenu i provedbu Schengena (SL L 295, 6.11.2013., str. 27.).

- (9) Ova Direktiva trebala bi posebno obuhvatiti razmjenu informacija u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela, čime bi se u potpunosti zamijenili, u mjeri u kojoj se odnose na takve razmjene, članci 39. i 46. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i pružila potrebna pravna sigurnost. Osim toga, relevantna pravila trebalo bi pojednostavniti i pojasniti kako bi se olakšala njihova djelotvorna primjena u praksi.
- (10) Potrebno je utvrditi usklađena pravila kojima se uređuju međusektorski aspekti razmjene informacija između država članica na temelju ove Direktive u različitim fazama istraživanja, od faze prikupljanja kriminalističkih obavještajnih podataka do faze kaznene istrage. Ta pravila trebala bi uključivati razmjenu informacija preko centara za policijsku i carinsku suradnju, uspostavljenih između dviju ili više država članica na temelju bilateralnih ili multilateralnih dogovora u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela. Međutim, ta pravila ne bi trebala uključivati bilateralnu razmjenu informacija s trećim zemljama. Pravila utvrđena u ovoj Direktivi ne bi trebala utjecati na primjenu pravila prava Unije o posebnim sustavima ili okvirima za takve razmjene, kao što su uredbe (EU) 2016/794 ⁽⁷⁾, (EU) 2018/1860 ⁽⁸⁾, (EU) 2018/1861 ⁽⁹⁾ i (EU) 2018/1862 ⁽¹⁰⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, direktive (EU) 2016/681 ⁽¹¹⁾ i (EU) 2019/1153 ⁽¹²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća te odluke Vijeća 2008/615/PUP ⁽¹³⁾ i 2008/616/PUP ⁽¹⁴⁾.
- (11) „Kazneno djelo” autonoman je pojam prava Unije kako ga tumači Sud Europske unije. Za potrebe ove Direktive, u interesu djelotvorne borbe protiv kriminala, „kazneno djelo” trebalo bi tumačiti kao svako postupanje koje je kažnjivo prema kaznenom pravu države članice koja prima informacije, bilo na temelju zahtjeva bilo na temelju dostavljanja informacija na vlastitu inicijativu u skladu s ovom Direktivom, bez obzira na sankciju koja se može izreći u toj državi članici i bez obzira na to je li to postupanje kažnjivo i prema kaznenom pravu države članice koja dostavlja informacije, ne dovodeći u pitanje razloge za odbijanje zahtjeva za informacije utvrđene u ovoj Direktivi.
- (12) Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama ⁽¹⁵⁾ (Napulj II).
- (13) S obzirom na to da se ova Direktiva ne primjenjuje na obradu informacija u okviru aktivnosti koja nije obuhvaćena područjem primjene prava Unije, aktivnosti koje se odnose na nacionalnu sigurnost nisu obuhvaćene područjem primjene ove Direktive.

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2018/1860 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o upotrebi Schengenskog informacijskog sustava za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 312, 7.12.2018., str. 1.).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2018/1861 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području granične kontrole i o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma te o izmjeni i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1987/2006 (SL L 312, 7.12.2018., str. 14.).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1986/2006 Europskog parlamenta i Vijeća i Odluke Komisije 2010/261/EU (SL L 312, 7.12.2018., str. 56.).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2016/681 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprječavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL L 119, 4.5.2016., str. 132.).

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2019/1153 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba financijskih i drugih informacija u svrhu sprječavanja, otkrivanja, istrage ili progona određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP (SL L 186, 11.7.2019., str. 122.).

⁽¹³⁾ Odluka Vijeća 2008/615/PUP od 23. lipnja 2008. o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala (SL L 210, 6.8.2008., str. 1.).

⁽¹⁴⁾ Odluka Vijeća 2008/616/PUP od 23. lipnja 2008. o provedbi Odluke 2008/615/PUP o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala (SL L 210, 6.8.2008., str. 12.).

⁽¹⁵⁾ SL C 24, 23.1.1998., str. 2.

- (14) Ovom se Direktivom ne uređuje dostavljanje i upotreba informacija kao dokaza u sudskim postupcima. Posebno, ovu Direktivu ne bi trebalo tumačiti kao da se njome utvrđuje pravo na upotrebu, kao dokaza, informacija dostavljenih u skladu s ovom Direktivom te, slijedom toga, ona ne utječe na bilo koji zahtjev predviđen u mjerodavnom pravu koji se odnosi na pribavljanje suglasnosti države članice koja dostavlja informacije za takvu upotrebu. Ova Direktiva ne utječe na pravne akte Unije o dokazima, kao što su uredba Europskog parlamenta i Vijeća o europskom nalogu za dostavljanje i europskom nalogu za čuvanje elektroničkih dokaza u kaznenim postupcima i za izvršenje kazni zatvora nakon kaznenih postupaka, Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁶⁾ i direktiva Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih pravila za utvrđivanje određenih subjekata i za imenovanje pravnih zastupnika za potrebe prikupljanja elektroničkih dokaza u kaznenim postupcima. Slijedom toga, iako na temelju ove Direktive to nisu dužne učiniti, državama članicama koje dostavljaju informacije na temelju ove Direktive trebalo bi dopustiti da u trenutku dostavljanja informacija ili nakon toga daju svoju suglasnost za upotrebu tih informacija kao dokaza u sudskim postupcima, uključujući prema potrebi na temelju nacionalnog prava, korištenjem instrumenata u vezi s pravosudnom suradnjom koji su na snazi između država članica.
- (15) Na sve razmjene informacija na temelju ove Direktive trebalo bi primjenjivati pet općih načela, odnosno načela dostupnosti, jednakog pristupa, povjerljivosti, vlasništva nad podacima i pouzdanosti podataka. Iako se tim načelima ne dovode u pitanje posebne odredbe ove Direktive, njezino tumačenje i njezina primjena trebali bi se, prema potrebi, voditi tim načelima. Prvo, načelo dostupnosti trebalo bi tumačiti na način da upućuje na to da bi relevantne informacije dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva jedne države članice ujedno trebale biti dostupne, u najvećoj mogućoj mjeri, jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica. Međutim, to načelo ne bi trebalo utjecati na primjenu, ako je to opravdano, posebnih odredaba ove Direktive kojima se ograničava dostupnost informacija, kao što su one o razlozima za odbijanje zahtjeva za informacije i o pravosudnim odobrenjima ni na primjenu obveze da se prije dijeljenja informacija dobije suglasnost države članice ili treće zemlje koja je prvotno dostavila informacije. Drugo, u skladu s načelom jednakog pristupa države članice trebale bi osigurati da jedinstvena kontaktna točka i nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica u suštini imaju jednak pristup relevantnim informacijama kao njihove vlastite jedinstvene kontaktne točke i njihova vlastita nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva, odnosno da uvjeti pristupa tim informacijama ne budu ni stroži ni manje strogi od uvjeta pristupa za njihove vlastite jedinstvene kontaktne točke i njihova vlastita nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva, podložno posebnim odredbama ove Direktive. Treće, načelo povjerljivosti iziskuje od država članica da uzajamno poštuju nacionalna pravila o povjerljivosti kad postupaju s informacijama označenima kao povjerljivima koje se dostavljaju njihovoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili njihovim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva, i to osiguravanjem slične razine povjerljivosti u skladu s pravilima o povjerljivosti utvrđenima u nacionalnom pravu. Četvrto, u skladu s načelom vlasništva nad podacima, informacije koje su prvotno dobivene od druge države članice ili od treće zemlje trebale bi se dostavljati samo uz suglasnost te države članice ili te treće zemlje i u skladu s uvjetima koje je odredila ta država članica ili ta treća zemlja. Peto, u skladu s načelom pouzdanosti podataka, osobne podatke za koje se utvrdi da su netočni, nepotpuni ili da više nisu ažurni trebalo bi, ovisno o slučaju, izbrisati ili ispraviti ili bi obradu tih podataka trebalo ograničiti, i o tome bi bez odgode trebalo obavijestiti svakog primatelja tih podataka.
- (16) Kako bi se postigao cilj olakšavanja i osiguravanja odgovarajuće i brze razmjene informacija između država članica, ovom Direktivom trebalo bi predvidjeti mogućnost da države članice pribave informacije upućivanjem zahtjeva za informacije jedinstvenoj kontaktnoj točki drugih država članica, u skladu s određenim jasnim, pojednostavnjenim i usklađenim zahtjevima. Kad je riječ o sadržaju zahtjeva za informacije, ovom Direktivom trebalo bi posebno utvrditi, na iscrpan i dovoljno detaljan način i ne dovodeći u pitanje potrebu za procjenom u pojedinačnom slučaju, situacije u kojima se zahtjevi za informacije moraju smatrati hitnima, minimum pojedinosti koje zahtjevi za informacije moraju sadržavati i jezik na kojem se moraju podnijeti.
- (17) Iako bi jedinstvene kontaktne točke svake države članice trebale u svakom slučaju imati mogućnost podnijeti zahtjeve za informacije jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice, državama članicama trebalo bi, radi fleksibilnosti, dodatno dopustiti da imenuju neka od svojih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva koja bi mogla sudjelovati u europskoj suradnji, kao imenovana tijela za izvršavanje zakonodavstva u svrhu podnošenja takvih zahtjeva jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica. Svaka država članica trebala bi Komisiji dostaviti popis svojih imenovanih tijela za izvršavanje zakonodavstva. Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1.).

o svim izmjenama tog popisa. Komisija bi popise trebala objaviti na internetu. Kako bi jedinstvene kontaktne točke mogle obavljati svoje koordinacijske funkcije u skladu s ovom Direktivom, ipak je potrebno da država članica koja odluči dopustiti nekima od svojih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva podnošenje zahtjeva za informacije jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, obavijesti svoju jedinstvenu kontaktnu točku o svim izlaznim zahtjevima za informacije i o svim s njima povezanim komunikacijama, tako da uvijek navede svoju jedinstvenu kontaktnu točku kao dodatnog primatelja komunikacije. Države članice trebale bi nastojati ograničiti neopravdano udvostručavanje osobnih podataka na najmanju moguću mjeru.

- (18) Rokovi su potrebni kako bi se osigurala brza obrada zahtjeva za informacije podnesenih jedinstvenoj kontaktnoj točki. Rokovi bi trebali biti jasni i proporcionalni te bi se njima trebalo uzeti u obzir treba li se zahtjev za informacije smatrati hitnim i odnosi li se zahtjev na izravno dostupne informacije ili na neizravno dostupne informacije. Kako bi se osiguralo poštovanje primjenjivih rokova i istodobno omogućio određeni stupanj fleksibilnosti ako je to objektivno opravdano, trebalo bi iznimno biti moguće odstupiti od tih rokova samo ako je nadležnom pravosudnom tijelu države članice kojoj je podnesen zahtjev za informacije potrebno dodatno vrijeme za odlučivanje o izdavanju potrebnog pravosudnog odobrenja i u mjeri u kojoj je to potrebno. Takva bi potreba mogla nastati, primjerice, zbog širokog opsega ili složenosti pitanja postavljenih u zahtjevu za informacije. Kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri osiguralo da se ne propuštaju vremenski osjetljive prigode za poduzimanje mjera u specifičnim slučajevima, država članica kojoj je podnesen zahtjev za informacije trebala bi dostaviti sve tražene informacije čim dođu u posjed jedinstvene kontaktne točke, čak i ako te informacije nisu jedine dostupne informacije koje su relevantne za zahtjev. Ostatak traženih informacija trebalo bi dostaviti nakon toga, čim dođe u posjed jedinstvene kontaktne točke.
- (19) Jedinstvene kontaktne točke trebale bi procijeniti jesu li tražene informacije nužne i proporcionalne za postizanje ciljeva ove Direktive te je li objašnjenje objektivnih razloga kojima se opravdava zahtjev dovoljno jasno i detaljno kako bi se izbjeglo neopravdano dostavljanje informacija ili dostavljanje neproporcionalnih količina informacija.
- (20) U iznimnim slučajevima moglo bi biti objektivno opravdano da država članica odbije zahtjev za informacije podnesen njezinoj jedinstvenoj kontaktnoj točki. Kako bi se osiguralo djelotvorno funkcioniranje sustava uspostavljenog ovom Direktivom uz potpuno poštovanje vladavine prava, te bi slučajeve trebalo utvrditi iscrpno i tumačiti restriktivno. Međutim, pravilima utvrđenima u ovoj Direktivi stavlja se snažan naglasak na načela nužnosti i proporcionalnosti, čime se osiguravaju zaštitne mjere protiv bilo kakve zlouporabe zahtjeva za informacije, uključujući slučajeve u kojima bi zlouporaba značila očita kršenja temeljnih prava. Stoga bi države članice, kao izraz svoje opće dužne pažnje, uvijek trebale provjeravati usklađenost zahtjeva koji su im podneseni na temelju ove Direktive s načelima nužnosti i proporcionalnosti te bi trebale odbiti one zahtjeve koje smatraju neusklađenima. Ako se razlozi za odbijanje zahtjeva odnose samo na dijelove traženih informacija, preostale informacije trebalo bi dostaviti u rokovima utvrđenima u ovoj Direktivi. Kako bi se spriječila nepotrebna odbijanja zahtjeva za informacije, jedinstvena kontaktna točka ili, ovisno o slučaju, imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije, trebali bi na zahtjev pružiti pojašnjenje ili pojedinosti koji su potrebni za obradu zahtjeva za informacije. Tijek primjenjivih rokova trebalo bi suspendirati od trenutka kada jedinstvena kontaktna točka ili, ovisno o slučaju, imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije, primi zahtjev za pojašnjenje ili pojedinosti. Međutim, pojašnjenje ili pojedinosti trebali bi se moći zatražiti samo ako su pojašnjenje ili pojedinosti objektivno nužni i proporcionalni u smislu da bi bez njih zahtjev za informacije morao biti odbijen zbog jednog od razloga navedenih u ovoj Direktivi. U interesu djelotvorne suradnje trebalo bi i dalje biti moguće zatražiti potrebno pojašnjenje ili potrebne pojedinosti i u drugim situacijama, a da to ne dovede do suspenzije tijeka rokova.
- (21) Kako bi se omogućila potrebna fleksibilnost s obzirom na operativne potrebe koje bi se mogle razlikovati u praksi, ovom Direktivom trebalo bi predvidjeti, uz zahtjeve za informacije koji se podnose jedinstvenim kontaktnim točkama, dva druga načina razmjene informacija. Prvi način je nezatraženo dostavljanje informacija od strane jedinstvene kontaktne točke ili nadležnog tijela za izvršavanje zakonodavstva jedne države članice jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice bez prethodnog zahtjeva, odnosno dostavljanje informacija na vlastitu inicijativu. Drugi način je dostavljanje informacija slijedom zahtjeva za informacije koji je jedinstvena kontaktna točka ili nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva jedne države članice izravno podnijela nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice. U pogledu oba načina razmjene informacija ovom se Direktivom utvrđuje samo ograničen broj minimalnih zahtjeva, posebno o obvezi

obavješćivanja relevantnih jedinstvenih kontaktnih točaka i, kad je riječ o dostavljanju informacija na vlastitu inicijativu, o situacijama u kojima se informacije trebaju dostavljati i jezicima koje treba upotrebljavati. Ti bi se zahtjevi trebali primjenjivati i na situacije u kojima nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva dostavlja informacije jedinstvenoj kontaktnoj točki svoje vlastite države članice kako bi se te informacije dostavile drugoj državi članici, primjerice ako je to potrebno radi poštovanja pravila utvrđenih u ovoj Direktivi o jeziku koji treba upotrebljavati pri dostavljanju informacija.

- (22) Zahtjev u pogledu prethodnog pravosudnog odobrenja za dostavljanje informacija, ako je predviđen u nacionalnom pravu, čini važnu zaštitnu mjeru koju bi trebalo poštovati. Međutim, pravni sustavi država članica razlikuju se u tom pogledu te se ova Direktiva ne bi trebala tumačiti tako da utječe na pravila i uvjete u vezi s prethodnim pravosudnim odobrenjima koji su utvrđeni u nacionalnom pravu, osim što se njome zahtijeva da se razmjene informacija unutar jedne države članice i razmjene informacija između država članica tretiraju na jednak način i u smislu sadržaja i u smislu postupka. Osim toga, kako bi se sva kašnjenja i komplikacije povezane s primjenom takvog zahtjeva svele na najmanju moguću mjeru, jedinstvena kontaktna točka ili, ovisno o slučaju, nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva države članice nadležnog pravosudnog tijela, trebali bi poduzeti sve praktične i pravne korake, prema potrebi u suradnji s jedinstvenom kontaktnom točkom ili imenovanim tijelom za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije kako bi što je prije moguće ishodili pravosudno odobrenje. Iako je pravna osnova ove Direktive ograničena na suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva na temelju članka 87. stavka 2. točke (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), ova Direktiva mogla bi biti relevantna za pravosudna tijela.
- (23) Posebno je važno da se u skladu s pravom Unije osigura zaštita osobnih podataka u vezi sa svim razmjenama informacija na temelju ove Direktive. U tu bi se svrhu svaka obrada osobnih podataka od strane jedinstvene kontaktne točke ili nadležnog tijela za izvršavanje zakonodavstva na temelju ove Direktive trebala provoditi u potpunosti u skladu s Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁷⁾. U skladu s Uredbom (EU) 2016/794 Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) obrađuje podatke u skladu s pravilima utvrđenima u toj uredbi. Ova Direktiva ne utječe na navedenu direktivu ni na navedenu uredbu. Posebice bi trebalo pojasniti da svi osobni podaci koje razmjenjuju jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva ostaju ograničeni na kategorije podataka po kategoriji ispitanika navedene u odjeljku B Priloga II. Uredbi (EU) 2016/794. U skladu s tim trebalo bi jasno razlikovati podatke koji se odnose na osumnjičenike od podataka koji se odnose na svjedoke, žrtve ili osobe koje pripadaju drugim skupinama, i za koje se primjenjuju stroža ograničenja. Nadalje, koliko god je to moguće, sve takve osobne podatke trebalo bi razlikovati ovisno o stupnju njihove točnosti i pouzdanosti. Kako bi se osigurala točnost i pouzdanost, činjenice bi trebalo razlikovati od osobnih procjena. Jedinstvene kontaktne točke ili, ovisno o slučaju, nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva trebali bi što je brže moguće obrađivati zahtjeve za informacije na temelju ove Direktive kako bi se osigurala točnost i pouzdanost osobnih podataka, izbjeglo nepotrebno udvostručavanje podataka i smanjio rizik od zastarijevanja podataka ili od toga da podaci postanu nedostupni jedinstvenim kontaktnim točkama odnosno nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva. Ako se pokaže da su osobni podaci netočni, trebalo bi ih bez odgode ispraviti ili izbrisati ili ograničiti njihovu obradu.
- (24) Kako bi se omogućilo da jedinstvene kontaktne točke na odgovarajući način i brzo dostavljaju informacije, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, važno je da se nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva međusobno razumiju. Sve razmjene informacija, među ostalim i dostavljanje traženih informacija, odbijanja zahtjeva za informacije, uključujući razloge za takva odbijanja i, ako je primjenjivo, zahtjevi za pojašnjenje ili pojedinosti i dostavljena pojašnjenja ili dostavljene pojedinosti koji se odnose na određeni zahtjev, trebali bi se odvijati odnosno dostavljati na jeziku na kojem je taj zahtjev podnesen. Stoga bi države članice trebale sastaviti popis s jednim ili više jezika na kojima se moguće obratiti njihovoj jedinstvenoj kontaktnoj točki i na kojima njihova jedinstvena kontaktna točka može komunicirati kako bi se spriječila kašnjenja u dostavljanju traženih informacija uzrokovana jezičnim preprekama i kako bi se ograničili troškovi prevođenja. Budući da se engleski jezik široko razumije i upotrebljava u praksi kad je riječ o suradnji tijela za izvršavanje zakonodavstva u Uniji, trebalo bi ga uvrstiti na taj popis. Države članice trebale bi Komisiji dostaviti taj popis i svako njegovo ažuriranje. Komisija bi na internetu trebala objaviti kompilaciju tih popisa.

⁽¹⁷⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

- (25) Kako bi se osigurala sigurnost i zaštita europskih građana, ključno je da Europol raspolaže potrebnim informacijama kako bi ispunio svoju ulogu informativnog centra Unije za razmjenu informacija o kriminalnim djelovanjima koji pruža potporu nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva. Stoga, kad se informacije razmjenjuju između država članica, neovisno o tome razmjenjuju li se na temelju zahtjeva za informacije podnesenog jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva ili ih je na vlastitu inicijativu dostavila jedinstvena kontaktna točka ili nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva, trebalo bi na pojedinačnoj osnovi procijeniti treba li presliku zahtjeva za informacije podnesenog na temelju ove Direktive ili informacija razmijenjenih na temelju ove Direktive poslati Europolu u skladu s člankom 7. stavkom 6. Uredbe (EU) 2016/794 ako se informacije odnose na kazneno djelo koje je u okviru ciljeva Europol. Takve procjene trebale bi se temeljiti na ciljevima Europol utvrđenima u Uredbi (EU) 2016/794 kad je riječ o opsegu kaznenog djela. Države članice ne bi trebale biti obvezne poslati presliku zahtjeva za informacije ili razmijenjenih informacija Europolu ako bi to bilo u suprotnosti s osnovnim interesima sigurnosti dotične države članice, ako bi se time ugrozio uspjeh istrage koja je u tijeku ili sigurnost pojedinca ili ako bi se time otkrile informacije u vezi s organizacijama ili posebnim obavještajnim aktivnostima u području nacionalne sigurnosti. Nadalje, u skladu s načelom vlasništva nad podacima i ne dovodeći u pitanje obvezu utvrđenu u Uredbi (EU) 2016/794 u pogledu određivanja svrhe i ograničenjâ obrade podataka koju provodi Europol, informacije prvotno dobivene od druge države članice ili od treće zemlje trebalo bi dostaviti Europolu samo ako je ta država članica ili ta treća zemlja dala svoju suglasnost. Države članice trebale bi osigurati da osoblje njihovih jedinstvenih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva ima odgovarajuću potporu i da je dovoljno osposobljeno kako bi moglo brzo i točno utvrditi koje su informacije razmijenjene na temelju ove Direktive obuhvaćene mandatom Europol a i potrebne kako bi Europol mogao ispuniti svoje ciljeve.
- (26) Trebalo bi otkloniti problem povećanja broja komunikacijskih kanala koji se koriste za prijenos informacija u području izvršavanja zakonodavstva između država članica jer on ometa odgovarajuću i brzu razmjenu takvih informacija i povećava rizike u pogledu sigurnosti osobnih podataka. Stoga bi upotreba mrežne aplikacije za sigurnu razmjenu informacija (SIENA), kojom upravlja i koju razvija Europol u skladu s Uredbom (EU) 2016/794, trebala biti obvezna za sve prijenose i komunikaciju na temelju ove Direktive, uključujući slanje zahtjeva za informacije jedinstvenim kontaktnim točkama i izravno nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva, dostavljanje informacija na temelju takvih zahtjeva i dostavljanje informacija na vlastitu inicijativu od strane jedinstvenih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva, komunikacije o odbijanjima zahtjeva za informacije, zahtjeva za pojašnjenja i pojedinosti, kao i slanje preslika zahtjeva za informacije ili informacija jedinstvenim kontaktnim točkama i Europolu. U tu bi svrhu sve jedinstvene kontaktne točke i sva nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva koja bi mogla sudjelovati u razmjenama informacija trebali biti izravno povezani sa SIENA-om. Kako bi se službenici na terenu, primjerice policajci uključeni u masovne policijske istrage (eng. dragnet operations), mogli koristiti SIENA-om, ona bi, prema potrebi, trebala funkcionirati i na mobilnim uređajima. U tom bi pogledu trebalo predvidjeti kratko prijelazno razdoblje kako bi se omogućilo potpuno uvođenje SIENA-e jer ono podrazumijeva izmjenu postojećih aranžmana u nekim državama članicama te zahtijeva osposobljavanje tog osoblja. Kako bi se uzela u obzir operativna stvarnost i kako se ne bi ometala dobra suradnja između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva, države članice trebale bi moći dopustiti svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili svojim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva da se koriste drugim sigurnim komunikacijskim kanalom u ograničenom broju opravdanih situacija. Ako države članice svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili svojim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva dopuste korištenje drugog komunikacijskog kanala zbog hitnosti zahtjeva za informacije, te države članice trebale bi se, ako je to izvedivo i u skladu s operativnim potrebama, vratiti na korištenje SIENA-e nakon što situacija prestane biti hitna. Upotreba SIENA-e ne bi trebala biti obavezna za interne razmjene informacija unutar jedne države članice.
- (27) Kako bi se informacijski tokovi pojednostavnili i olakšali i kako bi se njima bolje upravljalo, svaka država članica trebala bi uspostaviti ili imenovati jedinstvenu kontaktnu točku. Jedinstvene kontaktne točke trebale bi biti nadležne za koordinaciju i olakšavanje razmjene informacija na temelju ove Direktive. Svaka država članica trebala bi obavijestiti Komisiju o uspostavi ili imenovanju svoje jedinstvene kontaktne točke i o svim promjenama u pogledu svoje jedinstvene kontaktne točke. Komisija bi trebala objaviti te obavijesti i sva njihova ažuriranja. Jedinstvene kontaktne točke trebale bi posebno doprinijeti smanjenju prepreka informacijskim tokovima koje proizlaze iz fragmentiranosti načina na koji nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva međusobno komuniciraju, kao odgovor na sve veću potrebu za zajedničkim suzbijanjem prekograničnog kriminala, kao što su trgovina drogom, kiberkriminalitet, trgovina ljudima i terorizam. Jedinstvenim kontaktnim točkama trebalo bi dodijeliti niz posebnih, minimalnih zadaća i one bi trebale imati određene minimalne značajke kako bi mogle djelotvorno izvršavati svoje koordinacijske funkcije u pogledu prekogranične razmjene informacija za potrebe izvršavanja zakonodavstva u skladu s ovom Direktivom.

- (28) Jedinstvene kontaktne točke trebale bi imati pristup svim informacijama dostupnima u svojoj državi članici, među ostalim jednostavnim pristupom svim relevantnim bazama podataka i platformama Unije te relevantnim međunarodnim bazama podataka i platformama, u skladu s aranžmanima utvrđenima u primjenjivom pravu Unije i nacionalnom pravu. Kako bi mogle ispuniti zahtjeve ove Direktive, posebno one koji se odnose na rokove, jedinstvenim kontaktnim točkama trebalo bi osigurati odgovarajuća sredstva u smislu proračuna i osoblja, uključujući odgovarajuće kapacitete za prevođenje, te bi one trebale raditi 24 sata dnevno sedam dana u tjednu. U tom bi smislu dežurna služba koja može pregledavati, obrađivati i usmjeravati dolazne zahtjeve za informacije mogla povećati njihovu učinkovitost i djelotvornost. Jedinstvenim kontaktnim točkama također bi u svakom trenutku trebala stajati na raspolaganju pravosudna tijela nadležna za izdavanje potrebnih pravosudnih odobrenja. U praksi se to može postići, na primjer, osiguravanjem fizičke prisutnosti takvih pravosudnih tijela u prostorima jedinstvene kontaktne točke ili osiguravanjem funkcionalne dostupnosti takvih pravosudnih tijela bilo u prostorima jedinstvene kontaktne točke bilo izravno na poziv.
- (29) Kako bi mogle djelotvorno obavljati svoje koordinacijske funkcije na temelju ove Direktive, jedinstvene kontaktne točke trebale bi se sastojati od osoblja iz onih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva čije je sudjelovanje potrebno za odgovarajuću i brzu razmjenu informacija na temelju ove Direktive. Iako je na svakoj državi članici da odluči o točnoj organizaciji i sastavu koji su potrebni za ispunjavanje tog zahtjeva, u jedinstvenim kontaktnim točkama mogli bi biti zastupljeni policija, carina i druga nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva odgovorna za sprječavanje, otkrivanje ili istragu kaznenih djela i moguće kontaktne točke za regionalne i bilateralne urede, kao što su časnici za vezu i atašei upućeni u druge države članice i relevantna tijela za izvršavanje zakonodavstva Unije, kao što je Europol. Međutim, radi djelotvorne koordinacije, jedinstvene kontaktne točke trebale bi se sastojati barem od predstavnika nacionalne jedinice Europola, ureda SIRENE i Nacionalnog središnjeg ureda Interpola, kako su osnovani relevantnim pravnim aktom Unije ili relevantnim međunarodnim sporazumom, i neovisno o tome što se ova Direktiva ne primjenjuje na razmjenu informacija koja je posebno uređena tim pravnim aktima Unije.
- (30) S obzirom na specifične zahtjeve u pogledu prekogranične suradnje tijela za izvršavanje zakonodavstva, uključujući postupanje s osjetljivim informacijama u tom kontekstu, ključno je da osoblje jedinstvenih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva ima potrebna znanja i vještine za zakonito, učinkovito i djelotvorno izvršavanje svojih funkcija u skladu s ovom Direktivom. Osoblju jedinstvenih kontaktnih točaka posebno bi trebalo ponuditi, i na razini Unije i na nacionalnoj razini, odgovarajuće i redovite tečajeve osposobljavanja koji odgovaraju profesionalnim potrebama i specifičnoj karijeri tog osoblja i koji olakšavaju kontakte tog osoblja s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica i nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica koji su potrebni za primjenu pravila utvrđenih u ovoj Direktivi te bi to osoblje trebalo poticati da sudjeluje u tim tečajevima osposobljavanja. U tom bi pogledu posebnu pozornost trebalo posvetiti pravilnoj upotrebi alata za obradu podataka i informatičkih sustava, prenošenju znanja o relevantnim pravnim okvirima Unije i relevantnim nacionalnim pravnim okvirima u području pravosuđa i unutarnjih poslova, s posebnim naglaskom na zaštiti osobnih podataka, suradnji tijela za izvršavanje zakonodavstva i postupanju s povjerljivim informacijama, kao i jezicima koje je dotična država članica navela kao jezike na kojima njezina jedinstvena kontaktna točka može razmjenjivati informacije u cilju da se pomogne savladavanju jezičnih prepreka. U svrhu pružanja osposobljavanja države članice trebale bi se, ovisno u slučaju, također koristiti tečajevima osposobljavanja i relevantnim alatima koje nudi Agencija Europske unije za osposobljavanje u području izvršavanja zakonodavstva (CEPOL), osnovana Uredbom (EU) 2015/2219 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁸⁾, razmotriti mogućnost da osoblje provede tjedan dana u Europolu, te se koristiti relevantnim ponudama u okviru programa i projekata koji se financiraju iz proračuna Unije, kao što je CEPOL-ov program razmjene.
- (31) Uz tehničke vještine i pravno znanje, uzajamno povjerenje i zajedničko razumijevanje preduvjeti su za učinkovitu i djelotvornu prekograničnu suradnju tijela za izvršavanja zakonodavstva na temelju ove Direktive. Osobni kontakti stečeni u okviru zajedničkih operacija te razmjena stručnog znanja olakšavaju izgradnju povjerenja i razvoj zajedničke kulture policijskog rada u Uniji. Države članice trebale bi također razmotriti zajedničke tečajeve osposobljavanja i razmjenu osoblja koji su usmjereni na prijenos znanja o metodama rada, istražnim pristupima i organizacijskim strukturama nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u drugim državama članicama.
- (32) Kako bi se povećalo sudjelovanje osoblja jedinstvenih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u tečajevima osposobljavanja, države članice mogle bi također razmotriti posebne poticaje za takvo osoblje.

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) 2015/2219 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o Agenciji Europske unije za osposobljavanje u području izvršavanja zakonodavstva (CEPOL) i o zamjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2005/681/PUP (SL L 319, 4.12.2015., str. 1.).

- (33) Potrebno je da jedinstvene kontaktne točke uvedu i upravljaju jedinstvenim elektroničkim sustavom vođenja predmeta koji ima određene minimalne funkcije i značajke kako bi im se omogućilo da svaku od svojih zadaća na temelju ove Direktive obavljaju djelotvorno i učinkovito, posebno u pogledu razmjene informacija. Sustav vođenja predmeta sustav je upravljanja radnim procesima (eng. workflow system) koji jedinstvenim kontaktnim točkama omogućuje da upravljaju razmjenom informacija. Poželjno je da se za razvoj sustava vođenja predmeta upotrijebi standard univerzalnog formata poruka uspostavljen Uredbom (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁹⁾.
- (34) Pravila utvrđena u Direktivi (EU) 2016/680 primjenjuju se na obradu osobnih podataka u sustavu vođenja predmeta. Obrada uključuje pohranjivanje. Radi jasnoće i djelotvorne zaštite osobnih podataka, pravila utvrđena u toj direktivi trebalo bi dodatno precizirati u ovoj Direktivi. Posebice, u pogledu zahtjeva utvrđenog u Direktivi (EU) 2016/680 prema kojem se osobni podaci moraju čuvati u obliku koji omogućuje identifikaciju ispitanika samo onoliko dugo koliko je potrebno u svrhe radi kojih se osobni podaci obrađuju, u ovoj bi Direktivi trebalo utvrditi da bi jedinstvena kontaktna točka, ako primi informacije razmijenjene na temelju ove Direktive koje sadržavaju osobne podatke, trebala čuvati osobne podatke u sustavu vođenja predmeta samo u onoj mjeri u kojoj je to nužno i proporcionalno da bi mogla obaviti svoje zadaće na temelju ove Direktive. Ako to više nije slučaj, jedinstvena kontaktna točka trebala bi neopozivo izbrisati osobne podatke iz sustava vođenja predmeta. Kako bi se osiguralo da se osobni podaci čuvaju samo onoliko dugo koliko je to nužno i proporcionalno, u skladu s pravilima o rokovima za pohranu i preispitivanje utvrđenima u Direktivi (EU) 2016/680, jedinstvena kontaktna točka trebala bi redovito preispitivati jesu li ti zahtjevi i dalje ispunjeni. U tu bi se svrhu prvo preispitivanje trebalo provesti najkasnije šest mjeseci nakon što se obavi razmjena informacija na temelju ove Direktive, to jest nakon trenutka u kojem je dostavljena posljednja informacija ili u kojem je razmijenjena posljednja komunikacija koja se odnosi na to. Međutim, zahtjevi ove Direktive u pogledu takvog preispitivanja i brisanja ne bi trebali utjecati na mogućnost da nacionalna tijela nadležna za sprječavanje, otkrivanje i istragu kaznenih djela čuvaju osobne podatke u svojim nacionalnim kaznenim dosjeima u skladu s nacionalnim pravom, uz poštovanje prava Unije, posebno Direktive (EU) 2016/680.
- (35) Kako bi se pomoglo jedinstvenim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva u razmjeni informacija na temelju ove Direktive i potaknula zajednička europska policijska kultura među državama članicama, države članice trebale bi poticati praktičnu suradnju među svojim jedinstvenim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva. Vijeće bi posebno trebalo organizirati sastanke voditelja jedinstvenih kontaktnih točaka najmanje jednom godišnje radi dijeljenja iskustava i najbolje prakse u pogledu razmjene informacija za potrebe ove Direktive. Drugi oblici suradnje trebali bi uključivati izradu priručnika za razmjenu informacija u području izvršavanja zakonodavstva, izradu nacionalnih informativnih članaka o izravno dostupnim informacijama i neizravno dostupnim informacijama, jedinstvenim kontaktnim točkama, imenovanim tijelima za izvršavanje zakonodavstva i jezičnim režimima, ili druge dokumente o zajedničkim postupcima, rješavanje poteškoća u pogledu radnih procesa, podizanje svijesti o posebnostima relevantnih pravnih okvira i organiziranje, prema potrebi, sastanaka između relevantnih jedinstvenih kontaktnih točaka.
- (36) Kako bi se omogućili potrebno praćenje i potrebna evaluacija primjene ove Direktive, od država članica trebalo bi zahtijevati da prikupljaju i svake godine Komisiji dostavljaju određene podatke o provedbi ove Direktive. Taj je zahtjev posebno potreban kako bi se ispravio nedostatak usporedivih podataka kojima se kvantificiraju relevantne prekogranične razmjene informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva te se njime također olakšava Komisiji da ispuni svoju obvezu izvješćivanja u pogledu provedbe ove Direktive. Podaci potrebni za tu svrhu trebali bi se automatski generirati putem sustava vođenja predmeta i SIENA-e.

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135, 22.5.2019., str. 85.).

- (37) Zbog prekogranične prirode transnacionalnog kriminala i terorizma države članice moraju se pri sprječavanju, otkrivanju ili istrazi takvih kaznenih djela oslanjati jedna na drugu. S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest osiguravanje odgovarajućih i brzih informacijskih tokova između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva i prema Europolu, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka djelovanja on na bolji način može ostvariti na razini Unije uspostavom zajedničkih pravila i zajedničke kulture razmjene informacija te modernim alatima i komunikacijskim kanalima, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (38) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁰⁾ te je on dao mišljenje 7. ožujka 2022.
- (39) Ova Direktiva oslanja se na vrijednosti na kojima se temelji Unija, kako su utvrđene u članku 2. UEU-a, uključujući vladavinu prava, slobodu i demokraciju. Njome se ujedno poštuju temeljna prava te štite i poštuju načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”), a posebno pravo na slobodu i sigurnost, pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života te pravo na zaštitu osobnih podataka, kako su predviđena u člancima 6., 7. odnosno 8. Povelje kao i u članku 16. UFEU-a. Svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Direktive trebala bi se ograničiti na ono što je nužno potrebno i proporcionalno te bi trebala podlijegati jasnim uvjetima, strogim zahtjevima i djelotvornom nadzoru nacionalnih nadzornih tijela uspostavljenih Direktivom (EU) 2016/680 i Europskog nadzornika za zaštitu podataka, prema potrebi i u skladu s njihovim mandatima.
- (40) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. S obzirom na to da ova Direktiva predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine, Danska, u skladu s člankom 4. navedenog protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće odluči o ovoj Direktivi odlučuje hoće li je provesti u svojem nacionalnom pravu.
- (41) Irska sudjeluje u ovoj Direktivi u skladu s člankom 5. stavkom 1. Protokola br. 19 o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije, priloženog UEU-u i UFEU-u, i člankom 6. stavkom 2. Odluke Vijeća 2002/192/EZ ⁽²¹⁾.
- (42) U pogledu Islanda i Norveške ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²²⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke H Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽²³⁾.
- (43) U pogledu Švicarske ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁴⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke H Odluke Vijeća 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/149/PUP ⁽²⁵⁾.

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

⁽²¹⁾ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

⁽²²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽²³⁾ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

⁽²⁴⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽²⁵⁾ Odluka Vijeća 2008/149/PUP od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske unije, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 50.).

- (44) U pogledu Lihtenštajna ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁶⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke H Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/349/EU ⁽²⁷⁾,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju usklađena pravila za odgovarajuću i brzu razmjenu informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela.

Ovom se Direktivom posebno utvrđuju pravila o:

- (a) zahtjevima za informacije koji se podnose jedinstvenim kontaktnim točkama koje su uspostavile ili imenovala države članice, posebno o sadržaju takvih zahtjeva, dostavljanju informacija na temelju takvih zahtjeva, radnim jezicima jedinstvenih kontaktnih točaka, obveznim rokovima za dostavljanje traženih informacija i razlozima za odbijanje takvih zahtjeva;
- (b) dostavljanju relevantnih informacija na vlastitu inicijativu od strane država članica jedinstvenim kontaktnim točkama ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica, posebno o situacijama u kojima se takve informacije moraju dostavljati i načinu njihova dostavljanja;
- (c) zadanom komunikacijskom kanalu koji se mora upotrebljavati za sve razmjene informacija na temelju ove Direktive i informacijama koje se moraju dostavljati jedinstvenim kontaktnim točkama u vezi s izravnom razmjenom informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva;
- (d) uspostavi ili imenovanju i organizaciji, zadaćama, sastavu i kapacitetima jedinstvene kontaktne točke svake države članice, uključujući o uvođenju i upravljanju jedinstvenim elektroničkim sustavom vođenja predmeta za ispunjavanje njihovih zadaća na temelju ove Direktive.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na razmjene informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela koje su posebno uređene drugim pravnim aktima Unije. Ne dovodeći u pitanje svoje obveze na temelju ove Direktive ili drugih pravnih akata Unije, države članice mogu donijeti ili zadržati odredbe kojima se dodatno olakšava razmjena informacija s nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela, među ostalim putem bilateralnih ili multilateralnih dogovora.

⁽²⁶⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽²⁷⁾ Odluka Vijeća 2011/349/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju u ime Europske unije Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, posebno u odnosu na pravosuđnu suradnju u kaznenim stvarima i policijsku suradnju (SL L 160, 18.6.2011., str. 1.).

3. Ovom se Direktivom državama članicama ne nameće obveza:
- (a) da pribavljaju informacije putem mjera prisile;
 - (b) da pohranjuju informacije isključivo u svrhu njihova dostavljanja nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica;
 - (c) da nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica dostavljaju informacije koje se trebaju upotrebljavati kao dokaz u sudskim postupcima.
4. Ovom se Direktivom ne uspostavlja pravo na upotrebu informacija dostavljenih u skladu s ovom Direktivom kao dokaza u sudskim postupcima. Država članica koja dostavlja informacije može dati suglasnost da se one upotrebljavaju kao dokaz u sudskim postupcima.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva” znači svako policijsko, carinsko ili drugo tijelo država članica koje je na temelju nacionalnog prava nadležno za provođenje ovlasti i poduzimanje mjera prisile u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela ili svako tijelo koje sudjeluje u zajedničkim subjektima uspostavljenima između dviju ili više država članica u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela, ali isključuje agencije ili službe zadužene poglavito za pitanja nacionalne sigurnosti i časnike za vezu upućene na temelju članka 47. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma;
2. „imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva” znači nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva koje je ovlašteno podnositi zahtjeve za informacije jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica u skladu s člankom 4. stavkom 1.;
3. „teško kazneno djelo” znači bilo što od sljedećeg:
 - (a) kazneno djelo iz članka 2. stavka 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP ⁽²⁸⁾;
 - (b) kazneno djelo iz članka 3. stavka 1. ili stavka 2. Uredbe (EU) 2016/794;
4. „informacije” znači svaki sadržaj koji se odnosi na jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba, činjenice ili okolnosti relevantne za nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva u svrhu provedbe njihovih zadaća sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela na temelju nacionalnog prava, uključujući kriminalističke obavještajne podatke;
5. „dostupne informacije” znači izravno dostupne informacije i neizravno dostupne informacije;
6. „izravno dostupne informacije” znači informacije koje se čuvaju u bazi podataka kojoj mogu izravno pristupiti jedinstvena kontaktna točka ili nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice od koje se traže informacije;
7. „neizravno dostupne informacije” znači informacije koje jedinstvena kontaktna točka ili nadležno tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice od koje se traže informacije mogu dobiti od drugih tijela javne vlasti ili od privatnih strana s poslovnim nastanom u toj državi članici, ako je to dopušteno i u skladu s nacionalnim pravom, bez mjera prisile;
8. „osobni podaci” znači osobni podaci kako su definirani u članku 3. točki 1. Direktive (EU) 2016/680.

⁽²⁸⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002., str. 1.).

Članak 3.

Načela razmjene informacija

Svaka država članica, u vezi sa svim razmjenama informacija na temelju ove Direktive, osigurava:

- (a) da se dostupne informacije mogu dostaviti jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica („načelo dostupnosti”);
- (b) da su uvjeti za traženje informacija od jedinstvenih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica te uvjeti za dostavljanje informacija tim točkama i tijelima istovjetni onima koji se primjenjuju na traženje i dostavljanje sličnih informacija unutar te države članice („načelo jednakog pristupa”);
- (c) da štiti informacije označene kao povjerljive koje su dostavljene njezinoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili njezinim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva u skladu sa zahtjevima utvrđenima u njezinu nacionalnom pravu kojima se osigurava slična razina povjerljivosti kao u nacionalnom pravu države članice koja je dostavila informacije („načelo povjerljivosti”);
- (d) ako su tražene informacije prvotno dobivene od druge države članice ili od treće zemlje, da takve informacije dostavlja drugoj državi članici ili Europolu samo uz suglasnost države članice ili treće zemlje koja je prvotno dostavila informacije i u skladu s uvjetima koje je ta država članica ili ta treća zemlja odredila za njihovu upotrebu („načelo vlasništva nad podacima”);
- (e) da se osobni podaci razmijenjeni na temelju ove Direktive za koje se utvrdi da su netočni, nepotpuni ili da više nisu ažurni brišu ili ispravljaju ili da se ograniči njihova obrada, prema potrebi, te da se o tome bez odgode obavijeste svi primatelji („načelo pouzdanosti podataka”).

POGLAVLJE II.

RAZMJENA INFORMACIJA PUTEM JEDINSTVENIH KONTAKTNIH TOČKA

Članak 4.

Zahtjevi za informacije upućeni jedinstvenim kontaktnim točkama

1. Države članice osiguravaju da su zahtjevi za informacije koje njihova jedinstvena kontaktna točka i, ako je tako predviđeno njihovim nacionalnim pravom, njihova imenovana tijela za izvršavanje zakonodavstva podnose jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice u skladu sa zahtjevima utvrđenima u stavcima od 2. do 6.

Države članice dostavljaju Komisiji popis svojih imenovanih tijela za izvršavanje zakonodavstva. Države članice obavješćuju Komisiju o eventualnim izmjenama tog popisa. Komisija na internetu objavljuje i ažurira kompilaciju tih popisa.

Države članice osiguravaju da ako njihova imenovana tijela za izvršavanje zakonodavstva podnesu zahtjev za informacije jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice, istodobno pošalju presliku tog zahtjeva svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki.

2. Države članice mogu svojim imenovanim tijelima za izvršavanje zakonodavstva dopustiti da, istodobno s podnošenjem zahtjeva za informacije jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice u skladu sa stavkom 1., na pojedinačnoj osnovi ne šalju presliku zahtjeva svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ako bi se time ugrozilo jedno ili više od sljedećeg:

- (a) vrlo osjetljiva istraga koja je u tijeku i pri kojoj obrada informacija zahtjeva odgovarajuću razinu povjerljivosti;
- (b) slučajevi povezani s terorizmom koji ne uključuju upravljanje izvanrednim ili kriznim situacijama;
- (c) sigurnost pojedinca.

3. Države članice osiguravaju da se zahtjevi za informacije podnose jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice samo ako postoje objektivni razlozi da se smatra:

- (a) da su tražene informacije nužne i proporcionalne za postizanje svrhe iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka; i
- (b) da su tražene informacije dostupne toj drugoj državi članici.

4. Države članice osiguravaju da se u svakom zahtjevu za informacije koji se podnosi jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice navede je li zahtjev hitan te ako jest, navedu razlozi za hitnost. Takvi se zahtjevi za informacije smatraju hitnima ako, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti konkretnog slučaja, postoje objektivni razlozi da se smatra da tražene informacije ispunjavaju jedan ili više od sljedećih uvjeta:

- (a) ključne su za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti države članice;
- (b) nužne su radi sprječavanja neposredne prijetnje po život ili fizički integritet osobe;
- (c) nužne su za donošenje odluke koja bi mogla uključivati zadržavanje mjera ograničavanja koje znače oduzimanje slobode;
- (d) postoji neposredna opasnost da bi te informacije mogle prestati biti relevantne ako se hitno ne dostave i smatraju se važnima za sprječavanje, otkrivanje ili istragu kaznenih djela.

5. Države članice osiguravaju da zahtjevi za informacije koji se podnose jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice sadržavaju sve potrebne pojedinosti kako bi se omogućila njihova odgovarajuća i brza obrada u skladu s ovom Direktivom, uključujući barem sljedeće elemente:

- (a) specifikaciju traženih informacija koja je onoliko detaljna koliko je to u danim okolnostima moguće;
- (b) opis svrhe u koju se traže informacije, uključujući opis činjenica i navođenje povezanog kaznenog djela;
- (c) objektivne razloge zbog kojih se smatra da su tražene informacije dostupne državi članici kojoj je podnesen zahtjev za informacije;
- (d) objašnjenje veze između svrhe u koju se informacije traže i svih fizičkih ili pravnih osoba ili subjekata na koje se informacije odnose, ako je primjenjivo;
- (e) razloge zbog kojih se zahtjev smatra hitnim, ako je primjenjivo, u skladu sa stavkom 4.;
- (f) ograničenja upotrebe informacija sadržana u zahtjevu u svrhe različite od onih u koje su dostavljene.

6. Države članice osiguravaju da se zahtjevi za informacije jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice podnose na jednom od jezika s popisa koji je sastavila ta druga država članica u skladu s člankom 11.

Članak 5.

Dostavljanje informacija na temelju zahtjeva podnesenih jedinstvenim kontaktnim točkama

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka dostavi informacije koje se traže u skladu s člankom 4. što je prije moguće, a u svakom slučaju u sljedećim rokovima, ovisno o slučaju:

- (a) osam sati kad je riječ o hitnim zahtjevima koji se odnose na izravno dostupne informacije;
- (b) tri kalendarska dana kad je riječ o hitnim zahtjevima koji se odnose na neizravno dostupne informacije;
- (c) sedam kalendarskih dana kad je riječ o svim ostalim zahtjevima.

Rokovi utvrđeni u prvom podstavku počinju teći čim se zaprimi zahtjev za informacije.

2. Ako na temelju svojega nacionalnog prava u skladu s člankom 9. država članica može dostaviti tražene informacije tek nakon pribavljanja pravosudnog odobrenja, ta država članica može odstupiti od rokova utvrđenih u stavku 1. ovog članka u mjeri u kojoj je to potrebno za pribavljanje takvog odobrenja. U takvim slučajevima države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka ispuni obje sljedeće obveze:

- (a) o očekivanom kašnjenju odmah obavijesti jedinstvenu kontaktnu točku ili, ovisno o slučaju, imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije te u toj obavijesti navede trajanje očekivanog kašnjenja i razloge za kašnjenje;
- (b) obavješćuje jedinstvenu kontaktnu točku ili, ovisno o slučaju, imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije o situaciji i dostavi tražene informacije što je prije moguće nakon pribavljanja pravosudnog odobrenja.

3. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka dostavi tražene informacije u skladu s člankom 4. jedinstvenoj kontaktnoj točki ili, ovisno o slučaju, imenovanom tijelu za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije na jeziku na kojem je taj zahtjev za informacije podnesen u skladu s člankom 4. stavkom 6.

Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka pošalje presliku traženih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki države članice koja je podnijela zahtjev za informacije istodobno kad tražene informacije dostavlja imenovanom tijelu za izvršavanje zakonodavstva te države članice.

Države članice mogu svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki dopustiti da, istodobno s dostavljanjem informacija imenovanim tijelima za izvršavanje zakonodavstva druge države članice u skladu s ovim člankom, ne šalje presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice ako bi se time ugrozilo jedno ili više od sljedećeg:

- (a) vrlo osjetljiva istraga koja je u tijeku i pri kojoj obrada informacija zahtijeva odgovarajuću razinu povjerljivosti;
- (b) slučajevi povezani s terorizmom koji ne uključuju upravljanje izvanrednim ili kriznim situacijama;
- (c) sigurnost pojedinca.

Članak 6.

Odbijanja zahtjeva za informacije

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka odbije dostaviti informacije zatražene u skladu s člankom 4. samo ako postoji neki od sljedećih razloga:

- (a) tražene informacije nisu dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki i nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva države članice kojoj je podnesen zahtjev za informacije;
- (b) zahtjev za informacije ne ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 4.;
- (c) odbijeno je izdavanje pravosudnog odobrenja koje je potrebno na temelju nacionalnog prava države članice kojoj je podnesen zahtjev za informacije u skladu s člankom 9.;
- (d) tražene informacije osobni su podaci koji nisu obuhvaćeni kategorijama osobnih podataka iz članka 10. točke (b);
- (e) utvrđeno je da su tražene informacije netočne, nepotpune ili da više nisu ažurne i ne mogu se dostaviti u skladu s člankom 7. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/680;
- (f) postoje objektivni razlozi da se smatra da bi dostavljanje traženih informacija:
 - i. bilo u suprotnosti ili naštetilo ključnim interesima nacionalne sigurnosti države članice kojoj je podnesen zahtjev za informacije;
 - ii. ugrozilo uspjeh istrage kaznenog djela koja je u tijeku ili ugrozilo sigurnost pojedinca;
 - iii. neopravdano naštetilo zaštićenim važnim interesima pravne osobe.

(g) zahtjev se odnosi na:

- i. kazneno djelo kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od najviše godine dana u skladu s pravom države članice kojoj je podnesen zahtjev za informacije; ili
- ii. slučaj koji u skladu s pravom države članice kojoj je podnesen zahtjev za informacije nije kazneno djelo;

(h) tražene informacije prvotno su dobivene od druge države članice ili od treće zemlje, a ta država članica ili ta treća zemlja nije dala svoju suglasnost za dostavljanje informacija.

Države članice postupaju s dužnom pažnjom pri procjenjivanju je li zahtjev za informacije koji je podnesen njihovoj jedinstvenoj kontaktnoj točki u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 4., posebno u pogledu toga postoji li očito kršenje temeljnih prava.

Svako odbijanje zahtjeva za informacije utječe samo na onaj dio traženih informacija za koji vrijede razlozi utvrđeni u prvom podstavku i, ovisno o slučaju, ne utječe na obvezu dostavljanja drugih dijelova informacija u skladu s ovom Direktivom.

2. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka o odbijanju zahtjeva za informacije obavijesti jedinstvenu kontaktnu točku ili, ovisno o slučaju, imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije, uz navođenje razloga za odbijanje zahtjeva, u rokovima utvrđenima u članku 5. stavku 1.

3. Države članice, prema potrebi, osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka od jedinstvene kontaktne točke ili, ovisno o slučaju, imenovanog tijela za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije odmah zatraži pojašnjenje ili pojedinosti potrebne za obradu zahtjeva za informacije koji bi se inače morao odbiti.

Tijek rokova utvrđenih u članku 5. stavku 1. suspendira se od trenutka kad jedinstvena kontaktna točka ili, ovisno o slučaju, imenovano tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev za informacije primi zahtjev za pojašnjenje ili pojedinosti do trenutka kad se traženo pojašnjenje ili tražene pojedinosti dostave.

4. Odbijanja zahtjeva za informacije, razlozi tih odbijanja, zahtjevi za pojašnjenje ili pojedinosti te pojašnjenje ili pojedinosti iz stavka 3. ovog članka, kao i sva ostala komunikacija koja se odnosi na zahtjeve za informacije podnesene jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice, odvija se odnosno dostavljaju se na jeziku na kojem je taj zahtjev podnesen u skladu s člankom 4. stavkom 6.

POGLAVLJE III.

DRUGE RAZMJENE INFORMACIJA

Članak 7.

Dostavljanje informacija na vlastitu inicijativu

1. Država članica može na vlastitu inicijativu, putem svoje jedinstvene kontaktne točke ili putem svojih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva, dostaviti jedinstvenim kontaktnim točkama ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica informacije koje su dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva te države članice ako postoje objektivni razlozi da se smatra da bi takve informacije mogle biti relevantne za te druge države članice u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela.

2. Država članica osigurava da njezina jedinstvena kontaktna točka ili njezina nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva na vlastitu inicijativu dostave jedinstvenim kontaktnim točkama ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica informacije koje su dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva te države članice ako postoje objektivni razlozi da se smatra da bi takve informacije mogle biti relevantne za te druge države članice u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage teških kaznenih djela. Međutim, takva obveza ne postoji ako se na takve informacije primjenjuju razlozi iz članka 6. stavka 1. točke (c) ili (f).

3. Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju informacije na vlastitu inicijativu jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice u skladu sa stavkom 1. ili 2., to čine na jednom od jezika s popisa koji je sastavila ta druga država članica u skladu s člankom 11.

Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka dostavlja informacije na vlastitu inicijativu nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice, istodobno šalje presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice.

Države članice osiguravaju da, ako njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju informacije na vlastitu inicijativu drugoj državi članici, istodobno šalju presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki svoje države članice i, prema potrebi, jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice.

4. Države članice mogu svojim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva dopustiti da, istodobno s dostavljanjem informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva druge države članice u skladu s ovim člankom, ne šalju presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki svoje države članice ili jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice ako bi se time ugrozilo jedno ili više od sljedećeg:

- (a) vrlo osjetljiva istraga koja je u tijeku i pri kojoj obrada informacija zahtijeva odgovarajuću razinu povjerljivosti;
- (b) slučajevi povezani s terorizmom koji ne uključuju upravljanje izvanrednim ili kriznim situacijama;
- (c) sigurnost pojedinca.

Članak 8.

Razmjena informacija na temelju zahtjeva podnesenih izravno nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva

1. Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka podnosi zahtjev za informacije izravno nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice, istodobno šalje presliku tog zahtjeva jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice. Države članice osiguravaju da, ako jedno od njihovih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavlja informacije na temelju takvog zahtjeva, istodobno šalje presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki svoje države članice.

2. Države članice osiguravaju da, ako jedno od njihovih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva podnosi zahtjev za informacije izravno nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice ili dostavlja informacije na temelju takvog zahtjeva izravno nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice, istodobno šalje presliku tog zahtjeva ili tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki svoje države članice i jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice.

3. Države članice mogu svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva dopustiti da ne šalju preslike zahtjeva ili informacija iz stavka 1. ili 2. ako bi se time ugrozilo jedno ili više od sljedećeg:

- (a) vrlo osjetljiva istraga koja je u tijeku i pri kojoj obrada informacija zahtijeva odgovarajuću razinu povjerljivosti;
- (b) slučajevi povezani s terorizmom koji ne uključuju upravljanje izvanrednim ili kriznim situacijama;
- (c) sigurnost pojedinca.

POGLAVLJE IV.

DODATNA PRAVILA O DOSTAVLJANJU INFORMACIJA NA TEMELJU POGLAVLJA II. I III.*Članak 9.***Pravosudno odobrenje**

1. Država članica ne zahtijeva pravosudno odobrenje za dostavljanje informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica na temelju poglavlja II. ili III. ako se njezinim nacionalnim pravom ne zahtijeva takvo pravosudno odobrenje za dostavljanje sličnih informacija unutar te države članice.
2. Države članice osiguravaju da, ako se na temelju njihova nacionalnog prava zahtijeva pravosudno odobrenje za dostavljanje informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica na temelju poglavlja II. ili III., njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva odmah poduzmu sve potrebne korake, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, kako bi što je prije moguće pribavila takvo pravosudno odobrenje.
3. Zahtjevi za pravosudno odobrenje iz stavka 2. ocjenjuju se i o njima se odlučuje u skladu s nacionalnim pravom države članice nadležnog pravosudnog tijela.

*Članak 10.***Dodatna pravila za informacije koje su osobni podaci**

Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju informacije na temelju poglavlja II. ili III. koje su osobni podaci:

- (a) osobni podaci su točni, potpuni i ažurirani, u skladu s člankom 7. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/680;
- (b) kategorije osobnih podataka dostavljenih po kategoriji ispitanika ostaju ograničene na kategorije navedene u odjeljku B Priloga II. Uredbi (EU) 2016/794 te su nužne i proporcionalne za postizanje svrhe zahtjeva;
- (c) njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva također dostavljaju, istodobno i u mjeri u kojoj je to moguće, potrebne elemente koji jedinstvenoj kontaktnoj točki ili nadležnom tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice omogućuju da procijeni stupanj točnosti, potpunosti i pouzdanosti osobnih podataka te mjeru u kojoj su osobni podaci ažurni.

*Članak 11.***Popis jezika**

1. Države članice sastavljaju i ažuriraju popis s jednim ili više jezika na kojima njihova jedinstvena kontaktna točka može razmjenjivati informacije. Taj popis mora uključivati engleski jezik.
2. Države članice popis iz stavka 1. i sva njegova ažuriranja dostavljaju Komisiji. Komisija na internetu objavljuje i ažurira kompilaciju tih popisa.

*Članak 12.***Dostavljanje informacija Europolu**

1. Države članice osiguravaju da ako njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva šalju zahtjeve za informacije, dostavljaju informacije na temelju takvih zahtjeva ili na vlastitu inicijativu na temelju poglavlja II. ili III. ove Direktive, osoblje njihove jedinstvene kontaktne točke ili nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u svakom pojedinačnom slučaju i podložno članku 7. stavku 7. Uredbe (EU) 2016/794 također procjenjuje je li potrebno slati presliku zahtjeva za informacije ili dostavljenih informacija Europolu, ako se informacije iz te komunikacije odnose na kaznena djela u okviru ciljeva Europolu utvrđenih u članku 3. Uredbe (EU) 2016/794.

2. Države članice osiguravaju da, ako se u skladu sa stavkom 1. ovog članka Europolu šalje preslika zahtjeva za informacije ili preslika informacija, Europol se propisno obavješćuje o svrhama obrade informacija i svim mogućim ograničenjima te obrade u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) 2016/794. Države članice osiguravaju da se informacije prvotno dobivene od druge države članice ili od treće zemlje šalju Europolu u skladu sa stavkom 1. ovog članka samo ako je ta druga država članica ili ta treća zemlja dala svoju suglasnost.

Članak 13.

Siguran komunikacijski kanal

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva upotrebljavaju Europolovu mrežnu aplikaciju za sigurnu razmjenu informacija (SIENA) za slanje zahtjeva za informacije, dostavljanje informacija na temelju takvih zahtjeva ili na vlastitu inicijativu na temelju poglavlja II. ili III. ili na temelju članka 12.

2. Države članice mogu svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili svojim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva dopustiti da ne upotrebljavaju SIENA-u za slanje zahtjeva za informacije, dostavljanje informacija na temelju tih zahtjeva ili na vlastitu inicijativu na temelju poglavlja II. ili III. ili na temelju članka 12. u jednom ili više sljedećih slučajeva:

- (a) za razmjenu informacija potrebno je sudjelovanje trećih zemalja ili međunarodnih organizacija ili postoje objektivni razlozi koji upućuju na to da će u kasnijoj fazi biti potrebno uključiti treće zemlje ili međunarodne organizacije, među ostalim putem Interpolova komunikacijskog kanala;
- (b) hitnost zahtjeva za informacije zahtijeva privremenu upotrebu drugog komunikacijskog kanala;
- (c) kada neočekivani tehnički ili operativni incident sprječava njihovu jedinstvenu kontaktanu točku ili njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva da upotrijebe SIENA-u za razmjenu informacija.

3. Države članice osiguravaju da su njihova jedinstvena kontaktna točka i sva njihova nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva koja bi mogla sudjelovati u razmjeni informacija na temelju ove Direktive izravno povezana sa SIENA-om, uključujući, prema potrebi, preko mobilnih uređaja.

POGLAVLJE V.

JEDINSTVENA KONTAKTNA TOČKA ZA RAZMJENU INFORMACIJA IZMEĐU DRŽAVA ČLANICA

Članak 14.

Uspostava ili imenovanje jedinstvenih kontaktnih točaka te njihove zadaće i značajke

1. Svaka država članica uspostavlja ili imenuje jedinstvenu kontaktanu točku. Jedinstvena kontaktana točka središnji je subjekt odgovoran za koordinaciju i olakšavanje razmjena informacija na temelju ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da je njihova jedinstvena kontaktana točka opremljena i ovlaštena za obavljanje barem svih sljedećih zadaća:

- (a) zaprimanje i evaluacija zahtjeva za informacije podnesenih u skladu s člankom 4. na jezicima priopćenima u skladu s člankom 11. stavkom 2.;
- (b) usmjeravanje zahtjeva za informacije nadležnim nacionalnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva i, prema potrebi, koordiniranje tih tijela pri obradi takvih zahtjeva i dostavljanju informacija na temelju takvih zahtjeva;
- (c) koordiniranje analize i strukturiranje informacija radi njihova dostavljanja jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica i, ovisno o slučaju, nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica;

- (d) dostavljanje, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, informacija drugim državama članicama u skladu s člancima 5. i 7.;
- (e) odbijanje dostavljanja informacija u skladu s člankom 6. i, prema potrebi, traženje pojašnjenja ili pojedinosti u skladu s člankom 6. stavkom 3.;
- (f) slanje zahtjeva za informacije jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica u skladu s člankom 4. i, prema potrebi, dostavljanje pojašnjenja ili pojedinosti u skladu s člankom 6. stavkom 3.

3. Države članice osiguravaju sljedeće:

(a) da njihova jedinstvena kontaktna točka:

- i. ima pristup svim informacijama koje su dostupne njihovim nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva, u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njezinih zadaća na temelju ove Direktive;
- ii. obavlja svoje zadaće 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu;
- iii. raspolaze kvalificiranim osobljem, prikladnim operativnim alatima, tehničkim i financijskim resursima, infrastrukturom i značajkama, među ostalim za prevođenje, koji su potrebni za obavljanje njezinih zadaća na odgovarajući, djelotvoran i brz način u skladu s ovom Direktivom, uključujući unutar rokova utvrđenih u članku 5. stavku 1. ako je primjenjivo;

(b) da su pravosudna tijela nadležna za izdavanje pravosudnih odobrenja koja se zahtijevaju na temelju nacionalnog prava u skladu s člankom 9. dostupna na poziv jedinstvenoj kontaktnoj točki 24 sata na dan, sedam dana u tjednu.

4. Države članice u roku od mjeseca dana obavješćuju Komisiju o uspostavi ili imenovanju svoje jedinstvene kontaktne točke. One obavješćuju Komisiju o promjenama u pogledu njihove jedinstvene kontaktne točke.

Komisija te obavijesti i sva njihova ažuriranja objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 15.

Organizacija, sastav i osposobljavanje

1. Države članice određuju organizaciju i sastav svoje jedinstvene kontaktne točke tako da ona može učinkovito i djelotvorno obavljati svoje zadaće na temelju ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da se njihova jedinstvena kontaktna točka sastoji od osoblja iz njihovih nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva čije je sudjelovanje potrebno za odgovarajuću i brzu razmjenu informacija na temelju ove Direktive, uključujući barem sljedeće ako je dotična država članica na temelju relevantnog prava ili međunarodnog sporazuma obvezna osnovati ili imenovati takve odjele ili urede:

- (a) nacionalnu jedinicu Europolu osnovanu člankom 7. Uredbe (EU) 2016/794;
- (b) ured SIRENE osnovan člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2018/1862;
- (c) Nacionalni središnji ured Interpola osnovan člankom 32. statuta Međunarodne organizacije kriminalističke policije – Interpola.

3. Države članice osiguravaju da je osoblje njihove jedinstvene kontaktne točke odgovarajuće kvalificirano za izvršavanje svojih funkcija na temelju ove Direktive. U tu svrhu države članice osoblju svoje jedinstvene kontaktne točke pružaju pristup odgovarajućem i redovitom osposobljavanju, posebno u pogledu sljedećeg:

- (a) upotrebe alata za obradu podataka koji se upotrebljavaju u jedinstvenoj kontaktnoj točki, posebno SIENA-e i sustava vođenja predmeta;
- (b) primjene prava Unije i nacionalnog prava relevantnog za aktivnosti jedinstvene kontaktne točke na temelju ove Direktive, posebno o zaštiti osobnih podataka, uključujući Direktivu (EU) 2016/680, o prekograničnoj suradnji među tijelima za izvršavanje zakonodavstva, uključujući ovu Direktivu i Uredbu (EU) 2016/794 te o postupanju s povjerljivim informacijama;

- (c) upotrebe jezika s popisa koji je sastavila dotična država članica u skladu s člankom 11.

Članak 16.

Sustav vođenja predmeta

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka uvede jedinstveni elektronički sustav vođenja predmeta kao repozitorij koji omogućuje jedinstvenoj kontaktnoj točki da obavlja svoje zadaće na temelju ove Direktive te da upravlja tim sustavom. Sustav vođenja predmeta mora imati barem sve sljedeće funkcije i značajke:

- (a) evidentiranje dolaznih i izlaznih zahtjeva za informacije iz članaka 5. i 8. i sve ostale komunikacije koja se odnosi na takve zahtjeve s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica te, ovisno o slučaju, s nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica, uključujući informacije o odbijanjima zahtjeva za informacije te o zahtjevima za pojašnjenje ili pojedinosti i dostavljanju pojašnjenja i pojedinosti iz članka 6. stavka 2. odnosno stavka 3.;
- (b) evidentiranje komunikacije između jedinstvene kontaktne točke i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u skladu s člankom 14. stavkom 2. točkom (b);
- (c) evidentiranje dostavljanja informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki drugih država članica i, ovisno o slučaju, nadležnim tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica u skladu s člancima 5., 7. i 8.;
- (d) unakrsne provjere dolaznih zahtjeva za informacije iz članaka 5. i 8. s informacijama dostupnima jedinstvenoj kontaktnoj točki, uključujući informacije dostavljene u skladu s člankom 5. stavkom 3. drugim podstavkom i člankom 7. stavkom 3. drugim podstavkom, te s drugim relevantnim informacijama evidentiranim u sustavu vođenja predmeta;
- (e) osiguravanje odgovarajućeg i brzog daljnjeg postupanja s dolaznim zahtjevima za informacije iz članka 4., posebno radi poštovanja rokova za dostavu traženih informacija utvrđenih u članku 5.;
- (f) interoperabilnost sa SIENA-om, posebno tako da se osigura da se dolazna komunikacija putem SIENA-e može izravno evidentirati u sustavu vođenja predmeta te da se izlazna komunikacija putem SIENA-e može izravno slati iz sustava vođenja predmeta;
- (g) izrada statističkih podataka u pogledu razmjena informacija na temelju ove Direktive za potrebe evaluacije i praćenja, posebno za potrebe članka 18.;
- (h) bilježenje pristupa i drugih postupaka obrade povezanih s informacijama sadržanima u sustavu vođenja predmeta radi utvrđivanja odgovornosti i osiguranja kibersigurnosti, u skladu s člankom 25. Direktive (EU) 2016/680.

2. Države članice osiguravaju da se svim kibersigurnosnim rizicima povezanim sa sustavom vođenja predmeta, posebno u pogledu njegove arhitekture, upravljanja i kontrole, upravlja te da ih se rješava razborito i djelotvorno te da su uspostavljene odgovarajuće zaštitne mjere protiv neovlaštenog pristupa i zlouporabe.

3. Države članice osiguravaju da sustav vođenja predmeta sadržava osobne podatke samo onoliko dugo koliko je nužno i proporcionalno da jedinstvena kontaktna točka obavi zadaće koje su joj dodijeljene na temelju ove Direktive te da se osobni podaci koje sadržava nakon toga nepovratno brišu.

4. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka preispituje usklađenost sa stavkom 3., i to prvi put najkasnije šest mjeseci nakon obavljene razmjene informacija te redovito nakon toga.

Članak 17.

Suradnja između jedinstvenih kontaktnih točaka

1. Države članice za potrebe ove Direktive potiču praktičnu suradnju između svojih jedinstvenih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva.

2. Države članice osiguravaju da se voditelji jedinstvenih kontaktnih točaka sastaju najmanje jednom godišnje kako bi ocijenili kvalitetu suradnje između svojih službi, raspravljali o potrebnim tehničkim ili organizacijskim mjerama u slučaju eventualnih poteškoća i prema potrebi pojasnili postupke.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Statistički podaci

1. Svaka država članica do 1. ožujka svake godine Komisiji dostavlja statističke podatke o razmjenama informacija s drugim državama članicama na temelju ove Direktive do kojih je došlo tijekom prethodne kalendarske godine.
2. Svaka država članica osigurava da statistički podaci iz stavka 1. obuhvaćaju najmanje:
 - (a) broj zahtjeva za informacije koje je podnijela njezina jedinstvena kontaktna točka i, ako je relevantno, njezina nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva;
 - (b) broj zahtjeva za informacije koje je primila njezina jedinstvena kontaktna točka i njezina nadležna tijela za izvršavanje zakonodavstva te broj zahtjeva za informacije na koje su odgovorili, raščlanjeno na zahtjeve koji su hitni i one koji nisu hitni te raščlanjeno po državama članicama koje su podnijele zahtjev;
 - (c) broj zahtjeva za informacije odbijenih u skladu s člankom 6., raščlanjeno po državama članicama koje su podnijele zahtjev i po razlozima za odbijanje zahtjeva;
 - (d) broj slučajeva u kojima je došlo do odstupanja od rokova utvrđenih u članku 5. stavku 1. jer je bilo nužno pribaviti pravosudno odobrenje u skladu s člankom 5. stavkom 2., raščlanjeno po državama članicama koje su podnijele dotične zahtjeve za informacije.
3. Komisija prikuplja minimalne statističke podatke koje dostavljaju države članice u skladu sa stavkom 2. i stavlja ih na raspolaganje Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 19.

Izvješćivanje

1. Komisija do 12. lipnja 2026. te svakih pet godina nakon 12. lipnja 2027. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje provedbu ove Direktive te koje sadržava detaljne informacije o tome kako je svaka država članica provela ovu Direktivu. Pri sastavljanju tog izvješća Komisija posebnu pozornost posvećuje učinkovitosti razmjene informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva, razlozima za odbijanje zahtjeva za informacije, osobito ako zahtjevi nisu u okviru ciljeva ove Direktive, te usklađenosti s odredbama o zaštiti podataka i dostavljanju informacija Europolu.
2. Komisija do 12. lipnja 2027. te svakih pet godina nakon toga podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje djelotvornost ove Direktive, a posebno njezin učinak na suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva, obveze utvrđene u članku 14. stavku 3. točki (a) podtočki iii. te zaštitu osobnih podataka. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice i sve druge relevantne informacije povezane s prenošenjem i provedbom ove Direktive, uključujući, ako je primjenjivo, praktične prepreke koje ometaju njezinu djelotvornu provedbu. Na temelju te ocjene Komisija odlučuje o odgovarajućim daljnjim mjerama, uključujući, ako je potrebno, zakonodavni prijedlog.

Članak 20.**Izmjene Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma**

Od 12. prosinca 2024. dijelovi članaka 39. i 46. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma koji nisu zamijenjeni Okvirnom odlukom 2006/960/PUP zamjenjuju se ovom Direktivom u mjeri u kojoj se ti članci odnose na razmjenu informacija obuhvaćenu područjem primjene ove Direktive.

Članak 21.**Stavljanje izvan snage**

Okvirna odluka 2006/960/PUP stavlja se izvan snage od 12. prosinca 2024.

Upućivanja na okvirnu odluku stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.

Članak 22.**Prenošenje**

1. Države članice stavljaју na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 12. prosinca 2024. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Odstupajući od prvog podstavka, države članice stavljaју na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 13. do 12. lipnja 2027. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose mjere iz prvog i drugog podstavka, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 23.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 24.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu, 10. svibnja 2023.

Za Europski parlament
Predsjednica
R. METSOLA

Za Vijeće
Predsjednica
J. ROSWALL

PRILOG

KORELACIJSKA TABLICA

Okvirna odluka Vijeća 2006/960/PUP	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3.	Članci 3. i 9.
Članak 4.	Članak 5.
Članak 5.	Članak 4.
Članak 6.	Članci 11., 12. i 13.
Članak 7.	Članci 7. i 8.
Članak 8.	Članak 10.
Članak 9.	Članak 3.
Članak 10.	Članak 6.
Članak 11.	Članak 21.
Članak 12.	Članak 19.
Članak 13.	Članak 22.